

p. 171. — Ykelsbeka, 1126 cop. 1294, Xb 285, 20 r°. — Ikelesbeka, fin 12e, Bo 107, 118 v°.

Germ. *Hikkilas baki-* m. „ruisseau de Hikkil”. Le nom officiel de la commune : Esquelbecq, est dérisoire.

„E K E N I N G A H E M” (onb. in p. *Mem-piscus of Gandensis*) : —, 737 kop. 941, ed. DB, p. 134.

Germ. *Agjinina haim* „woning van de lieden van Ago”.

EKEREN : An :: Akerne, 1157, Av SM 6 ; 1165, Av SM 8 ; 1179, Av SM 9 ; 1223, Ws A. — Hecerna, 1161, Av SM 7. — Acherne, 1204, S D 501. — Ekerne, 1212, Tl 61. — Ekerna, 1219, Ws M. Hydroniem ; cf. (Deux-) Aeren.

EKKERGEM [Gent : Gt] :: Hecceringehem, 966, ed. DB, p. 229. — Ekkerengem, (1019-30), ed. DB, p. 248. — Eccherchem, 1105, G SB. — Eckergem, 1145, G SB ; 1223, G Bd 30, 1 r°. — Eckerchem, 1156, bulle, G SB. — Eckerghem, 1169, G SB ; 1217, Gb A 18. — Ekkergem, (1208-12), Gb A 10.

Germ. *Aggiharinga haim* „woning van de lieden van Aggihari” (*agjō-* f. „zwaard” + *harja-* m. „leger”).

EKSAARDE : Sn.

Germ. *agnis*, gen. bij *agmu-* f. „ekster” (zie Aksel) + *arda-* m. „gemene weide”.

„E C L A” (unb., im RB Detmold?) :: —, (1015-25) kop. mitte 12., Ka vita Meinwerci, 50.

Germ. *aik-* f. „Eiche” + *lauha-* n. „Wäldchen auf Sandhügel”.

EKSEL : Mk :: Hescele, 1153 kop. eind 13e, Floeffe, N Ff 3, 185 r°. — Hexsele, 1172, Av A 28. — Hexele, 1172, Av A 29. — Exele, 1178 kop. eind 13e, Floeffe, N Ff 3, 191 v°.

Germ. *agnis*, gen. bij *agmu-* f. „ekster” (zie Aksel) + *lauha-* n. „bosje op hoge zandgrond”.

ÉLAN : Mé :: Eslanz, 1219, I V 58.

E LAND [Pamel : Br] :: Ilant, 1165, G N ; 1167, G N.

Germ. *iwa-* m. „ijf” + *landa-* n. „land”.

ELB [Hilden : Dd] :: in Elbeno, 1062, K SMg 1.

ELBE (Strom) :: τοῦ Ἀλβιος ποταμοῦ (gen.), τὸν Ἀλβιν (acc.), 18 kopien 12.-, Strabo, Geogr. VII 1, 3 und VII 1, 4. — Albis, 44 kop. 10., Mela, Chor. III 30. — Aluus (kop. 9.) resp. Albis (kop. 11.), 77, kopien, Plinius, Nat. hist. IV 14. — Albis, 98 kop. 10. wovon 5 kopien 15., Tacitus, Germ. 41. — Albim (acc.), ± 115 kop. 9., Tacitus, Ann. I 59. — Ἀλβιος ποταμοῦ (gen.), τὸν Ἀλβιν (acc.), ± 170 kop. 13., Ptolemaeus II 11. — τοῦ Ἀλβίου (gen.), τόν Ἀλβίαν (acc.), ± 229 kop. 11., Cassius Dio LV 1, LV 10 a.

Germ. *albi-* f. „die Weiße”.

ELBERFELD [Wuppertal : Dd] :: Elueruelde, bald nach 1160, K HUA 21 a ; 1189, D Berg 8. — Elvervelde, 1176, D Berg 3. — Elberuelde, (1179), D Berg 5.

ELBERGEN [Löningen : Ol] :: Elliberga, 10. Jh., D W IX a 1 a, 16 v°.

ELBERTSHAGEN [Wipperfürth : Kö] :: Eluerthagen, 1200, K D 55.

„E L B I S G E” (onb. ± Amerongen : Ut) :: —, 2^e helft 8^e kop. 9^e kop. midden 12^e, Fulda, ed. Dronke c. 41.

ELBURG : Gl :: de Elberge, 1190, Zu S 3.

ELCHERATH [Winterspelt : Tr] :: Elychenroht, 1222, Kb 18/2087, 50 v°.

ELDEN [Elst : Gl] :: Elti, 855 kop. begin 10^e, D W IX a 1 a, 2 v°. — Æltes (laatste letter twijfelachtig), midden 12^e, D W II a 1, 23 v°.

ELEKING [Haaksbergen : Ov] :: Elekinc, 1188, kopie of interpolatie eind 13^e, U B 2, 134 r°.

Germ. *Alikinga-* „toebehorend aan Aliko” (*alja-* „vreemd”).